

РЕШЕНИЕ

№ 59

гр. Монтана, 29.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – МОНТАНА, ВТОРИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **КРАСИМИР СЕМОВ**

при участието на секретаря **ГИНКА АТ. МИТОВА**
като разгледа докладваното от **КРАСИМИР СЕМОВ** Административно наказателно дело № 20241630200356 по описа за 2024 година

Производството е по чл.59, ал.1 и сл. от ЗАНН вр. с чл.189ж, ал.5 от ЗДвП.

С Електронен фиш (ЕФ) за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата (ЗП) № 1100158790 на МРРБ, Агенция „Пътна инфраструктура” гр.София, с посочен адрес за призоваване в гр.Монтана, е наложена на „Т.Л.“ ЕООД, ЕИК XXXXXX, със седалище и адрес на управление гр.Б., ул.Любен Каравелов № 12, вх.Г, ет.5, ап.9, представлявано от Т. Н. Н., с посочен съдебен адрес в гр.Б., чрез адв.С. К. от АК - Б., имуществена санкция в размер на 2500 (две, хиляди, петстотин) лева за нарушение по чл.102, ал.2 от ЗДвП, на основание чл.179, ал.3б вр. с чл.187а, ал.2, т.3 от ЗДвП.

Недоволен от наложената имуществена санкция управителя Н. чрез адв.С. К. от АК – Б., моли да бъде отменен издадения фиш и да бъдат присъдени разноски.

Въззиваемата страна МРРБ, АПИ – гр.София, с посочен адрес за призоваване в гр.Монтана, чрез процесуален представител юрисконсулт И.Й., пледира за потвърждаване на обжалвания фиш в съдебно заседание и в писмено становище. Направено е искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Доказателствата по делото са писмени. Съдът като ги обсъди във връзка

с изложените доводи, намира жалбата за допустима, но неоснователна.

Съдът намира жалбата, подписана чрез КЕП от надлежно упълномощен представител, за допустима, приемайки, че жалбата е подадена и в законния 14-сет дневен срок, видно от данните по делото.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

На 17.08.2020г. в 20:41 часа е установено нарушение № AD1B398A7EF10690E053031F160A371C с ППС ВЛЕКАЧ Д. XXXXXX с рег. № XXXXX с обща техническа допустима максимална маса 18000, брой оси 2, категория ЕВРО 5, в състав с ремарке с общ брой оси 5 (пет), с обща технически допустима максимална маса на състава 40000, в община Монтана, по път I – 1 км, 96 + 749 с посока намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС частично не е заплатена дължимата пътна такса по чл.10, ал.1, т.2 от ЗП, тъй като за посоченото ППС има тол декларация за преминаването, но платената категория е по-малка от измерената. От снимковия материал е видно, че процесното ППС се е движело общо с 5 (пет) оси, а не с 2 (две) оси, както е декларирано.

Нарушението е установено с устройство № 20232, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от ЗП, намиращо се на път I-1, км 96+749.

За нарушение по чл.102, ал.2 от ЗДвП е наложена на основание чл.179, ал.3б вр. с чл.187а, ал.2, т.3 от ЗДвП – имуществена санкция в размер на 2500 лева на „Т.Л.“ ЕООД, ЕИК XXXXXX, гр.Б., като собственик по регистрацията на процесното ППС към датата на установяване на нарушението 17.08.2020г.

Електронната система за събиране на тол такси представлява съвкупност от централни и периферни софтуерни продукти, която не представлява автоматизирано техническо средство и за нея не съществува изискване за сертификат и одобрение от БИМ.

Въз основа на събраните в производството доказателства, правилно административно-наказващият орган е издал електронен фиш, като правилно е ангажирана административно-наказателната отговорност на жалбоподателя ЮЛ. При безспорно установено нарушение, нарушител и неговата вина, правилно и законосъобразно е издаден електронен фиш. Наложено наказание съответства на тежестта на извършеното деяние и на личността на нарушителя. Доказателствата по делото навеждат данни за извършено и доказано нарушение.

Видно от писмените доказателства по делото, административното нарушение е доказано чрез доклад от електронната система за събиране на пътни такси по чл.167а, ал.3 от ЗДвП за установено нарушение по чл.179, ал.3б, справка за собственост на ППС, статично изображение във вид на снимков материал на ППС с рег. № XXXXX – 2 бр. снимки. При установяване на административното нарушение са спазени разпоредбите на ЗДвП и ЗП.

За да установи дали са спазени изискванията на чл.187а, ал.2 вр. с чл.179, ал.3б от ЗДвП, съдът изиска данни за регистрацията на ВЛЕКАЧ Д. XXXXXX с рег. № XXXXX от Сектор ПП при ОД МВР – Б.. Последният изпрати на съда писмо рег. № 769000-7942/25.03.2024г., от която е видно, че считано от 24.03.2023г. е налице промяна в регистрацията на процесния ВЛЕКАЧ, чийто рег. № вече е РВ 10 33 ТН, като „ДОМИНО – П“ ООД, ЕИК 201914584, гр.Садово, област Пловдив, е собственик по регистрацията на процесното ППС, чиято техническа допустима максимална маса е 18000. Съдът не изиска допълнителна информация от Сектор ПП към ОДМВР – Б. и писмена справка от Сектор ПП към ОДМВР – Пловдив, тъй като жалбоподателя „Т.Л.“ ЕООД, ЕИК XXXXXX, със седалище и адрес на управление гр.Б., ул.Любен Каравелов № 12, вх.Гу ет.5, ап.9, представлявано от Т. Н. Н., не оспорва авторството на нарушението, извършено на 17.08.2020г. Това, че именно жалбоподателя е субект на процесното административно нарушение се потвърждава от приложената от АНО писмена справка, л.7 от делото.

Съобразявайки данните за регистрацията на процесното ППС, настоящия съд установява, че имуществената санкция правилно е определена по размер имайки предвид разпоредбите на чл.179, ал.3б от ЗДвП вр. с чл.10б, ал.3 от ЗП и правилно е бил определен субекта на административно-наказателната отговорност, при липсата на данни за предприети действия по чл.187а, ал.4 от ЗДвП или чл.189ж, ал.2 от ЗДвП с искане от „Т.Л.“ ЕООД, ЕИК XXXXXX, гр.Б. да се анулира ЕФ.

Таксата по чл.10б, ал.5 от ЗП в размер на 133 лева е определена съгласно Тарифа за таксите, които се събират за преминаване и използване на РПМ. За ППС е било налично бордово устройство към момента на нарушението, като съгласно доклада и снимковия материал, е установено, че частично не е заплатена дължимата пътна такса по чл.10, ал.1, т.2 от ЗП, т.е. липсва плащане на дължимата тол такса. Видно от становище на отдел „Управление на информационната система и инфраструктура“, НТУ, за датата 17.08.2020г. има получена тол декларация за сегмента на рамката когато е отчено нарушението. Декларираната категория в тол декларацията е ППС над 12т. и 2 (две) оси, а ППС от нарушението е с 5 (пет) оси. Процесното ППС е било оборудвано с Устройство за спътниково позициониране със сериен № 03F50100132F. На 17.08.2020г. в 20:41 часа ППС с рег. № XXXXX е било декларирано с 2 (две) оси на ВЛЕКАЧА и 0 (нула) оси на ремаркетото, категория ППС 12т., ЕВРО 5 по време на регистране на нарушението. Клиентът е длъжен да декларира правилно данните за превозното средство, които служат за определяне на дължимата тол такса съгласно Тарифа на таксите, които се събират за преминаване и ползване на републиканската пътна мрежа, приета с Постановление № 370/2019 на МС. Отговорност на клиета е да декларира правилния брой оси на композицията. Осите на ремаркетото се въвеждат ръчно от клиета, чрез мобилно или уеб приложение, което доставчика на декларирани данни му е предоставил.

Обжалваният ЕФ е съставен съобразно утвърдения образец по чл.189ж, ал.1 от ЗДвП. „Т.Л.“ ЕООД, ЕИК XXXXXX, гр.Б. няма данни да е предприело действия по чл.189ж, ал.2 от ЗДвП – да е заплатило дължимата тол такса или да поискало анулиране на издадения фиш. Обжалваният ЕФ не е анулиран, защото не са били налице правните основания за това, уредени в чл.189ж, ал.3, т.1 – т.3 от ЗДвП (в редакция преди Изм. – ДВ, бр.14 от 2023г., в сила от 10.02.2023г.). Според настоящия съд не е налице непълнота при описанието на нарушението и неяснота относно не заплатената по вид такса – ЕФ е издаден при спазване на утвърдения образец съгласно чл.189ж, ал.1 от ЗДвП и при точно и пълно описание на административното нарушение чрез посочване на вида такса, която не е била заплатена. Мястото на нарушението е достатъчно индивидуализирано при спазване на данните съобразно утвърдения образец ЕФ. Не е налице неяснота и относно това, заплатена ли е изискващата такса, какъв е видът ѝ, дали е заплатен по-нисък размер от дължимия, защото размера имуществена санкция ясно е очертал вида санкция и вида нарушение, а както беше посочено по – горе имуществената санкция правилно е била определена по размер и относно субект. Според настоящия съд не са допуснати съществени процесуални нарушения, защото не е било ограничено правото на защита на жалбоподателя ЮЛ.

Разпоредбата на чл.179, ал.3б от ЗДвП предвижда при какви условия и какви по вид и размер санкции ще понесе именно собственика или ползвателя на ППС от категорията по чл.10б, ал.3 от ЗП, т.е. същата съдържа в себе си законово установеното правило за поведение и съответната санкция, която следва да понесе нарушителя при установено нарушение. Поради което съдът, счита че същата правилно е посочена в електронния фиш като нарушена законова разпоредба.

В подобен смисъл са Решение № 60/15.01.2024г. по КАНД № 763/23г., Решение № 145/30.01.2024г. по КАНД № 28/24г. и Решение № 221/14.02.2024г. по КАНД № 29/24г. и трите по описа на АС – Монтана.

Датата на издаване на ЕФ е и датата, на която деянието е заснето от техническото средство и записано на магнитния носител. Доколкото нарушението се установява от автоматизирана система, то датата на установяване на нарушението и дата на издаване на електронния фиш чрез запис върху магнитен носител съвпадат. Сроковете по чл.34 от ЗАНН за съставяне на АУАН и издаване на НП са неприложими. Приложими в случая са обикновената давност от 3 години и абсолютната давност от четири години и шест месеца.

Към момента на произнасяне на настоящата инстанция не е изтекъл абсолютният давностен срок от четири години и шест месеца. В този аспект неоснователно е възражението, че административно-наказателната отговорност била погасена по давност. Считано от 17.08.2020г. абсолютната погасителна давност от 4г. и 6м. ще изтече на 17.02.2025г. Настоящият съд не споделя доводите на адв.К. изложени в тази насока, и намира, че обжалвания

ЕФ следва да бъде потвърден.

За да бъде налице погасяване на наказанието следва ЕФ да е влязъл в сила и в продължение на две години да не са били предприемани действия по събиране на вземането, когато наложеното наказание е глоба или три години - абсолютен давностен срок по чл.82, ал.3 от ЗАНН. Тази хипотеза е налице, когато вземането е установено посредством влязъл в сила административен акт. В случая обаче с обжалването на ЕФ, връчен на 24.01.2024г., няма как да бъде погасено изпълнението на наказанието, тъй като ЕФ не е влязъл в законна сила. Съгласно Тълкувателно Постановление № 1 от 27.02.2015г. на ВКС по т.д. № 1/2014г. на ОСНК и ОСС на Втора колегия на ВАС разпоредбата по чл.11 от ЗАНН, относно погасяване на административно наказателната отговорност, препраща към уредбата ѝ в НК. В мотивите на тълкувателното постановление изрично се посочва, че препращането касае давността за погасяване на административната отговорност в чл.80 и сл. от Общата част на НК. Съгласно чл.80, ал.1, т.5 от НК административно наказателното преследване се изключва по давност, когато не е възбудено в продължение на три години. С факта на съставяне на ЕФ давността бива прекъсната и съответно изчислявана на базата на абсолютната давност по този текст, която е 4г. и 6м., считано от 17.08.2020г., и към настоящия момент НЕ е изтекла.

При този изход на делото няма правно основание за присъждане на поисканите разноски в размер на 550 лева от адв.К. от АК – Б. и това искане следва да бъде оставено без уважение.

Предвид заявеното искане от пълномощника на въззиваемата страна – юрисконсулт И.Й., за присъждане на разноски по делото и с оглед неговия изход, жалбоподателя следва да бъде осъден да заплати на въззиваемата страна сторените разноски за юрисконсултско възнаграждение.

На основание гореизложеното и чл.63, ал.2, т.5 вр. с ал.9 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш (ЕФ) за налагане на **ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ** за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от ЗП № 1100158790 на МРРБ, Агенция „Пътна инфраструктура” гр.София, с посочен адрес за призоваване в гр.Монтана, с който на „Т.Л.“ ЕООД, ЕИК XXXXXXX, със седалище и адрес на управление гр.Б., ул.Любен Каравелов № 12, вх.Г, ет.5, ап.9, представлявано от Т. Н. Н., с посочен съдебен адрес в гр.Б., чрез адв.С. К. от АК-Б., е наложена **ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ** в размер на 2500 (две, хиляди, петстотин) лева на основание чл.187а, ал.2, т.3 вр. с чл.179, ал.3б от ЗДВП.

ОСЪЖДА „Т.Л.“ ЕООД, ЕИК XXXXXXX, със седалище и адрес на

управление гр.Б., ул.Любен Каравелов № 12, вх.Г, ет.5, ап.9, представлявано от Т. Н. Н., да заплати на МРРБ, АПИ гр.София, разноси по съдебното производство (юрисконсултско възнаграждение) в размер на 100 (сто) лева.

Оставя без уважение искането на адв.С. К. от АК – Б. за присъждане на 550 (петстотин, петдесет) лева разноси за процесуално представителство.

Решението може да се обжалва пред АС-Монтана в 14 (четиринадесет) дневен срок от съобщаването му на страните, че е изготвено, на основанията предвидени в НПК, и по реда на Глава дванадесета от АПК.

Съдия при Районен съд – Монтана: _____